

henseende til befolknings- og erhvervsudviklingen i de enkelte amter, jfr. § 9, stk. 1.

Det er i øvrigt hensigten at undersøge, på hvilket stadium og i hvilket omfang statslig sektorplanlægning — f. eks. trafikplanlægning og fredningsplanlægning — er egnet til at blive udmøntet i „landsplandirektiver“ i henhold til § 4.

Spørgsmål 3 a:

Skal sidste afsnit af svaret på spørgsmål 3 opfattes således, at oplysninger om den statslige sektorplanlægning — jfr. § 11, stk. 1 — ikke er bindende under opbygningen af regionplanlægningen?

Svar:

Spørgsmålet kan i princippet besvares bekræftende. Selve afgivelsen af oplysning om statslig sektorplanlægning, jfr. § 11, stk. 1, medfører ikke, at regionplanlægningen bindes til at respektere denne statslige planlægning. Hvis den statslige sektorplanlægning ikke i kraft af lovgivningens bestemmelser allerede har bindende virkning (f. eks. godkendte byudviklingsplaner og godkendte fredningsplaner, der endog muligvis kan være fulgt op af gennemførte fredninger, eller f. eks. en lov om anlæg af en motorvej), vil en bindende virkning for regionplanlægningen først indtræde, hvis (dele af) denne statslige sektorplanlægning omdannes til „landsplandirektiver“ i henhold til lovforslagets § 4, dvs. efter behandling i ministerudvalget.

Spørgsmål 4:

Mener ministeren, at offentligheden skal have adgang til at følge det landsplanarbejde, der udføres i henhold til § 4 og i øvrigt? Vil der løbende fremkomme oversigter herover indeholdende en belysning af målsætningerne?

Svar:

Begge spørgsmål kan besvares bekræftende. De „landsplandirektiver“, der udfærdiges efter § 4, vil være undergivet offentlighedens indseende, og de redegørelser, som afgives til folketingets udvalg om fysisk planlægning, vil også blive offentligt tilgængelige. Gennem disse redegørelser vil målsætningerne for landsplanarbejdet løbende blive belyst.

Spørgsmål 5:

Vil ministeren overveje at nedsætte et rådgivende organ med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, erhvervsorganisationer, de kommunale foreninger og statsadministrationen til at rådgive med hensyn til den nødvendige planlægning?

Svar:

Spørgsmålet har været nøje overvejet under forberedelsen af lovforslaget. Overvejelserne konkluderede i, at regeringen ikke fandt det hensigtsmæssigt og heller ikke administrativt forsvarligt at foreslå oprettet et sådant for landsplanlægningen rådgivende „landsplanråd“.

Det administrative landsplanorgans væsentligste opgaver med hensyn til landsplanlægningen vil blive

- at tilvejebringe grundlag for de politiske myndigheders beslutninger med hensyn til målsætning og retningslinier og styrelsernes dispositioner vedrørende placering af offentlige anlæg og institutioner m. v., herunder at udarbejde redegørelser for de forskellige hensyn, der gør sig gældende, og for de kriterier, ud fra hvilke man kan afveje disse hensyn mod hinanden,
- at forestå en sammenfatning og bearbejdning af materialet vedrørende naturforhold og den geografiske fordeling af befolkningens erhverv, bebyggelse, trafik og andre økonomiske forhold og en analyse af sammenhænge herimellem som fælles grundlag, dels for konkrete afgørelser om placering af investeringer, dels for andre administrative dispositioner og planlægning,
- at bidrage til en koordinering af de centrale styrelseres dispositioner.

Den generelle karakter af disse opgaver medfører, at et rådgivende „landsplanråd“ kun ville kunne tillægges en helt almindelig bred kompetence i lighed med den, der gælder for det økonomiske råd, hvis opgave det er „at følge landets økonomiske udvikling og at bidrage til at samordne de forskellige økonomiske interesser“. En sådan kompetence for organet kunne eventuelt suppleres med en høringsbestemmelse om forelæggelse af „princielle“ spørgsmål vedrørende